

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quod religiosi bonis operibus nauent operam, nec tamen salutem suam in bonis operibus constituent. Cap. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

in ora quædam impingunt, in quibus se ipsos (vt metuendum est) culpabiles noverunt (quam ob causam etiam à Deo ipsi fortassis hac affecti sunt clade, vt in tantas, in quibus modo sunt, mentis tenebras sint prolapsi. Sed ab huiusmodi malis facinoribus alij boni religiosi tam sunt infantes & liberi, vt ne nomine tenus quidem, quæ sint ista flagitia, aut quo pacto fiant, noverint.

Quod religiosi bonis operibus nauent operam, nec tamen salutem suam in proprijs operibus constituent.

Caput XXI.

SVnt & alij multi, qui religiosum propositum vituperant, propterea quod religiosi bonis prorsus operibus incumbant, & ad ea se etiam amplius obligent, quam ex præcepto Dei cum cæteris Christianis omnibus sunt obligati. Talibus malè improperatur & obijcitur, quod cuncta ipforum, quæ faciunt, opera non in Euangelio omnibus mandata Christianis, Deo sint ingrata, nec ex Deo proficiantur, sed pugnent cum doctrina Christi, sint inuentiones humanae, quæ sint Euangelio opprobrio, tanquam ipsum Euangelium ad salutem animarum non sufficiat. Huiusmodi cauillationes B. matris Dei, S. Ioannis Baptistæ, omnium Apostolorum, & omnium Sanctorum vitæ refellunt, qui omnes communibus esse præceptis contenti, quæ sunt omnibus data Christianis, & quæ omnibus obseruatu necessaria sunt noluerunt. At qui latius ex maiori deuotione & charitate erga Deum sunt, progressi ad omne, quod in sacris consulitur commendaturq; scripturis, aut quod alioqui Spiritus sancti illustratione cognoscitur Deo acceptum esse & placere, & honestum esse vna cum perfecta, præceptorum Dei obseruatione. Pari ratione est sermo ridiculus quorundam ad bonas actiones ingnauorum dicentium, Christum pro nobis passum, & pro nobis cælum commersisse, idcirco opera nostra esse nulla, sed fidem nos solam beatificare posse. Verum est, quod tibi cælum Christus meruerit: at non ita, vt tu, quod velis facias, & quod tibi voluptati est tibi permittas. Christus tibi meruit, vt tua meritoria esse opera possint, quæ citra ipsius meritum tibi ad vitam æternam meritoria non essent. Christus pro te crucifixus est. Quæ crucifixio, vt tibi bono sit, carnem tuam cum vitijs & concupiscentijs crucifigas, sicut te Paulus passim in scripturis docet, oportet. Et ad huiusmodi exercitium propositum religiosum & cenobia instituta sunt. Proinde malè & iniquè in vulgus spargitur, quod monastici & spiritu seruidi homines tantam in proprijs operibus fiduciam habeant, quasi ex ijs solis, & non ex gratia meritisq; Christi salui fieri vellent. Cum hoc reuera religionis sit omnibus commune, vt quanto deuotiores, flagrantiores, perfectioresq; in charitate Dei sunt, tanto sint etiam magis strenui, feruentiores, magis seduli diligentioresq; in bonis operibus: & quo sunt bonis operibus locupletiores, hoc sint tamen ad se in corde suo submissiores: certi nimirum, ac indubitata fide tenentes cuncta rectè facta suum præmium, & omnia opera mala suum supplicium à Deo habitura esse. Præterea cum plebi bonis operibus existant, non tanti tamen propria opera faciunt, vt ipsa mercede esse digna autument. In operibus namque suis peccata vitiaque sua iuxta ac misericordiam Dei ob oculos ponunt,

D

in quam

Hæretici vt
benefacta
religiosorum
traducant.Opera no-
stra vnde
sunt merito-
ria.

Galat. 5.

Rom. 5.
Spes quæ
non coa-
fundat.

Rom. 6.
Eph. 2.

Iustificatio
quid inter-
dum signifi-
cat

Iustificatio
duplex.

in quam sperant. Quæ ipsorum spes non confundit, quoniam rectè in misericordiam gratiamque Dei sperant, si etiam quæ ab ipsis requirit Deus, ipsi quæ placere cognoscunt, faciant. At illi, qui operari nolunt, quia charitatem Dei, de qua loquuntur, in lingua solummodo gerunt, sua miserè spe frustrabuntur, semetipsos decipiunt, & se falli per falsas peruersasque scripturarum expositiones sinunt: sicut cum Apostolus in multis suarum epistolarum locis recèter ad fidem conuersis scribit, quod gratia Dei saluati essent, & per fidem, non ex operibus, quæ præcesserunt, iustificati. Et ibi de ea salute, quæ in hac vita est iustificatio hominis, loquitur, quando ex ira Dei in gratiam illius restituitur, ex statu iræ & damnationis in statum pertingit gratiæ & salutis, hoc est, in statum, in quo saluari, & à quo recidere potest. Quandoquidem non talia ihs dixit verba Paulus, qui iam in cælo sunt apud Deum: verùm ihs, qui adhuc in mundo superstites erant, & ex filiis iræ, filij gratiæ & filij Dei facti fuerant: quod contigerat ihs (ait ipse) ex gratia Dei, & non ex operibus præuijs, quibus huiusmodi vocationem, adoptionem, & iustificationem à Deo meruissent, sicut nonnulli, qui ex Iudaismo erant, Christiani sibi arrogabāt. Tales ecce locutiones Pauli quidam Lutherani vsurpant & interpretantur de extrema illa, quæ iustorum animabus, cum ex hoc mundo discedunt, Deo tribuitur, salute. Atqui non de ea hic Apostolus loquitur, in qua nondum erant, quibus scribit. Superstites enim hic erant, & salutem gratiæ Dei amittere facile poterant, hoc est, negligere eam, vt non etiam adipiscerentur vltimam salutem. Siquidem ad nanciscendam eam, non satis est, vt credas, aut à spiritali morte sis resuscitatus: quæ est prima salus, ad quam venimus, citra, vt scribit Paulus, meritum nostrum. Sed cum per Dei gratiam es viuificatus, oportet te veluti viuum hominem, quæ tibi Deus præcipit, gratia ipsius facere, quæ tibi cooperatur, & tua sibi accepta & meritoria opera reddit. Et sic per gratiam Dei præcipuè, & per bona opera ad coronam postremæ perpetuæque beatitudinis te peruenire oportet. Sed ad illam per gratiam solam sine operibus, quæ tibi præcepta sunt, quæque efficere potes & omittis, tametsi ita speres, peruenire te posse si credas, profectò deciperis: ni te contingat in nouissimo vitæ articulo tuum errorem agnoscere, & de eo grauissimè dolere: quod rarum sanè est, ideoque non est vt id præfidas.

Quod Christi & Sanctorum vita arcta via fuerit, sicut in Euangelio docetur, quam boni homines monastici imitari nituntur, & Lutherani fugiunt.

Caput XXII.

Matt. 7.
Luc. 13.
Lutherani
num arcta
gradiantur
via.

Saluator noster Christus, qui nos viam docuit, & semetipsum suæ vitæ exemplo viam nobis ad æternam vitam fecit, præmonuit nos, vt à lata perditionis via caueremus, & arctam viam, quæ ducit (præterquam non et alia) ad vitam, ambularem. Iam bene cernere licet, num Lutherani, qui omnes leges & edicta superioris potestatis rejciunt, angustam viam inambulent, cum tam latam ex ea viam faciant prorsus contra Christum, festandis sensuum voluptatibus, explendis concupiscentijs carnis, & carnali libertate colenda, cui profectò doctrina & vita Christi omniumque Sanctorum repugnat.